

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis, De Varietate//
librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

XXII Quod longanimitate[m] & patie[n]tiam de nullus negligat, q[ui]a
districto iudicio iudicabit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

LIBER TERTIVS.

ignis exurat. Illum ergo diem fratres charissimi, illū
 añ oculos ponite, & quicquid modo graue creditur,
 in eius cōparatione leuigetur. De illo em̄ die per Pro-
 phetam dicitur. Iuxta est dies dñi magnus, iuxta &
 velox nimis. Vox diei domini amara, tribulabitur
 ibi fortis. Dies iræ dies illa, dies tribulatiōis & angu-
 stia, dies calamitatis & miseria, dies tenebræ & cali-
 ginis, dies nebulæ & turbinis, dies tubæ & clāgoris.
 De hac die iterū dñs per Prophetā dicit. Adhuc semel
 & ego non solū terram, sed etiā cælū mouebo. Illum
 ergo diem tota intentione cogitate, vitā corrigite,
 mores mutate, mala tentantia resistendo vincite, p-
 petrata aut̄ fletibus punite. Aduentū namq; æterni
 iudicis tanto securiores quandoq; videbitis, quanto
 nunc distriktionem illius timendo præuenitis.

Quod longanimitatem & patientiam dei
 nullus negligat, quia districte in iudicio iu-
 dicabit.

Caput

XXII.

Nemo longanimitatē dei negligat. Quia tan-
 to distriktionē iustitiam in iudicio exercebit, Greg.
 quanto longiorē patientiā ante iudiciū præ-
 rogauit. Hinc etenim Paulus dicit. Ignoras, qm̄ Ro. 2.
 benignitas dei ad pœnitentiā te adducit. Secundum
 autē duritiā tuā, & cor impœnitens, thesaurizas tibi
 iram in die iræ & reuelationis iusti iudicij dei. Hinc
 Psalmista ait: Deus iudex iustus, fortis, & longani Psal. 7.
 mis. Dicturus quippe longanimem præmisit iustū,
 vt quē vides peccata delinquentiū diu patiēter ferre
 scias hunc quādoq; & iam districte iudicare. Hinc p

i v

HAY. DE VARIET. LIB

quendam sapientē dicitur: Altissimus em̄ est patiens redditor. Patiens em̄ redditor dicitur, quia p̄ctā hominū patitur & reddit, Nam quos diu vt conuertā-
Ans. tur tolerat, non cōuersos durius damnat. Ergo qui æterno vult sine fine carere supplicio, necesse est vt dei sine intermissione obediat p̄cepto.

De distantia perpetuitatis bonorū scilicet & malorum. Caput XXIII.

Post resurrectionē vero factā vniuerso impleto iudicio suo fines habebūt ciuitates duæ, vna scilicet Christi, altera diaboli, vna bonorū, altera malorū, vtraq; tñ & angelorū & hoīm. Istitis voluntas, illis facultas non poterit vlla esse peccādi vel vlla cōditio moriendi. Istitis in æterna vita vere feliciterq; viuentibus, illis infeliciter in æterna morte sine moriendi potestate durantibus, quō vtriq; sine fine sed in beatitudine isti, in miseria vero illi, vt iam nec remunerati præmiū finiant, nec damnati supplicium. Quandoquidē propterea incorruptio & immortalitas dabitur, etiā corporibus miserorum, vt nec ipsi æternā p̄nam finiant, nec ipsos cōsumat immortalis p̄na, sed puniat. Ideo beata incorruptiōe & immortalitate iustorū corpora donabuntur, vt & ipsi in gloria, & in ipsis gloria æterna permaneat.

De inferno, quod subtus terram esse creditur. Caput XXIII.

Nonnulli namq; in quadā terrarū parte infernū esse putauerunt, alij vero hunc sub terra esse existimant, sed tñ hoc animum pulsat, quia